

Η ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (Φεβρουάριος 2008)

Συγγραφέας: ΕΛΕΝΑ ΜΑΓΕΙΡΟΥ

Σας καλωσορίζουμε στη νέα σελίδα του Δαίμονα της Οικολογίας για τη βιολογική γεωργία. Ποια είναι αυτή η βιολογική γεωργία, που τα τελευταία χρόνια εισβάλει στην καθημερινή μας ζωή με τα προϊόντα της στον τομέα της διατροφής, αλλά και των απορρυπαντικών και των καλλυντικών, καθώς και πρόσφατα των ρούχων, των παιδικών παιχνιδιών, των επίπλων και των δομικών υλικών κατασκευής κτιρίων; Βιολογική, λοιπόν, γεωργία, σε αντιδιαστολή με την συμβατική γεωργία, είναι η μέθοδος γεωργίας, στην οποία χρησιμοποιούνται μόνο ήπιες πρακτικές λίπανσης, φυτοπροστασίας στη φυτική παραγωγή, όπως και εκμετάλλευσης του ζωικού κεφαλαίου με ελεγχόμενες βιολογικές εισροές στη ζωική παραγωγή, με αναπόσπαστο και καταλυτικό στόχο το σεβασμό στο περιβάλλον και τον άνθρωπο.

Ο παραγωγός βιοκαλλιεργητής εστιάζει τις δραστηριότητές του στο να μη βλάψει ούτε να επιβαρύνει το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζει και αναπτύσσει την παραγωγική του εκμετάλλευση και τον πολιτισμό του, σταματώντας τη χρήση τοξικών και χημικών ουσιών. Νομοθετικά, η βιολογική γεωργία ενοποιείται για τον ευρωπαϊκό χώρο το 1991 και περιγράφεται από τον κανονισμό 2092/91 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από τις μετέπειτα συμπληρώσεις του. Μέσα από αυτή τη νομοθεσία μπαίνουν κανόνες στην παραγωγική διαδικασία των βιολογικών προϊόντων, καθορίζονται διαδικασίες για την μεταποίηση, τυποποίηση και διακίνησή τους, περιγράφονται κυρώσεις για τους παραβάτες, και θεσμοθετείται σύστημα ελέγχου και πιστοποίησης όλων των βιολογικών προϊόντων.

Στην Ελλάδα η βιολογική γεωργία ξεκίνησε δειλά και αποσπασματικά με προσωπική ευθύνη του κάθε παραγωγού πριν από την ψήφιση του πιο πάνω κανονισμού. Η πρώτη πιστοποίηση σε ελληνικό προϊόν δίνεται το 1984 από Ολλανδικό πιστοποιητικό οργανισμό -στη σταφίδα από το Αίγιο- η οποία προοριζόταν για εξαγωγή. Ουσιαστικά οι ελληνικές πιστοποιήσεις βιολογικών προϊόντων ξεκίνησαν, με την ίδρυση του πρώτου πιστοποιητικού οργανισμού βιολογικών προϊόντων, τη ΔΗΩ το 1992, που άρχισε να ελέγχει τους βιοκαλλιεργητές και να πιστοποιεί από το 1993. Σήμερα οι εγκεκριμένοι Πιστοποιητικοί Οργανισμοί είναι 8 και δραστηριοποιούνται σε

όλη την Ελλάδα. Το 2002 ιδρύεται η Ομοσπονδία Ενώσεων Βιοκαλλιεργητών Ελλάδος, η οποία αριθμεί σήμερα 29 Ενώσεις Βιοκαλλιεργητών από όλη την Ελλάδα.

Σύμφωνα με στατιστικές του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Μάιος 2007) στην Ελλάδα στις 31.12.2006 αριθμούσαν 25.466 βιοκαλλιεργητές, των οποίων οι καλλιεργούμενες εκτάσεις αντιστοιχούσαν στο 4,5% των συνολικών καλλιεργούμενων ελληνικών εκτάσεων. Το ποσοστό αυτό για τα δεδομένα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ικανοποιητικό και αυξάνει με γρήγορους ρυθμούς τα τελευταία χρόνια.

Σημαντικό ρόλο στην αύξηση έπαιξε η ευρωπαϊκή πολιτική ενίσχυσης και προώθησης της βιολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας, καθώς και η οικονομική ενίσχυση που δίνεται για την παραγωγή των βιολογικών προϊόντων. Οι ισχύουσες επιδοτήσεις για το 2006 έφταναν μέχρι και 90 ευρώ/στρέμμα στη φυτική παραγωγή, ενώ ενισχύθηκαν και οι βιολογικές εκτροφές αγελάδων, αιγοπροβάτων και χοιρινών. Το πρόγραμμα κοινοτικής ενίσχυσης, όπως αυτό εφαρμόζεται από το Ελληνικό Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, είναι πενταετούς διάρκειας. Το απογοητευτικό βέβαια είναι ότι οι νέες προτάσεις του Υπουργείου σχετικά με τις οικονομικές ενισχύσεις στον τομέα της βιολογικής γεωργίας στα πλαίσια του Δ' ΚΠΣ, αντί να ενδυναμώνουν τα μέτρα στήριξης ή έστω να τα διατηρούν, μειώνουν δραστικά αυτές τις ενισχύσεις.

Με ποιο τρόπο θα γίνουν τα ελληνικά βιολογικά προϊόντα πιο προσιτά στον βιοκαταναλωτή και πώς αυτά θα αγκαλιάσουν και θα διασφαλίσουν ποιοτικά περισσότερους καταναλωτές; Το ερώτημα έχει τεθεί επανειλημμένως από τους βιοκαλλιεργητές καθώς και από εκπροσώπους της Ομοσπονδίας στον Υπουργό, όμως φωνή βοώντος εν τη ερήμω. Το αίτημα των βιοκαλλιεργητών είναι ο εκσυγχρονισμός και η ευθυγράμμιση με την ευρωπαϊκή πραγματικότητα στην έγκριση των φυτοπροστατευτικών εφοδίων που επιτρέπονται στη βιολογική γεωργία. Για να μειώσουμε το κόστος του παραγόμενου βιολογικού προϊόντος, σύμφωνα με τους νόμους της αγοράς, θα πρέπει από τη μία να αποκτήσουμε πιο αποτελεσματικά εφόδια, που ήδη χρησιμοποιούνται στην υπόλοιπη Ευρώπη, και από την άλλη να βοηθηθούμε να αυξήσουμε την παραγωγή μας στις υπάρχουσες βιολογικές μονάδες. Εκτός από εξαγγελίες χρειάζεται και ανατροπή των δομών, εκσυγχρονισμός της οργάνωσης των τμημάτων του Υπουργείου, ανάληψη ευθυνών και αλλαγή πλεύσης.

Η βιολογική γεωργία μπορεί να αναχαιτίσει την επικείμενη καταστροφή του περιβάλλοντος και φαινόμενα όπως αυτό του θερμοκηπίου. Όμως, είναι αλήθεια, όπως είπε και ο Άλμπερτ Σβάιτσερ, πως «ο άνθρωπος με πολύ μεγάλη δυσκολία αναγνωρίζει τους διαβόλους που δημιούργησε ο ίδιος».

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στο ένθετο «Ο Δαίμων της Οικολογίας» της Εφημερίδας «ΑΥΓΗ» στις 3 Φεβρουαρίου 2008, σ. 23.